

Nybygden den 1 Nov. 1970.

Doris och Bernard.

Jag får tacka dels för besöket i fjor och dels för brev. Det förhåller sig nog så att jag levat under den uppfattningen att jag har skrivit sedan ni var här, men det är nog inte så. Ert korta besök i fjor var på tok för kort, så kort, att man efteråt undrade om det var sant. Det minsta vore en vecka och så vore det ett önskemål att Bernard varit med. Men det blir inte alltid som vi önskar oss utan livet får gå sin väg ändå.

Här i Sverige lever släkten Holmkvist vidare utan större förändringar. Av Kristinas barn lever endast Albert, han är nu 81 år, vi hälsar på ibland. Men många av hennes ätt lever vidare och blir fler och fler. Min son Sven fick en son för ett år sedan men han fick leva endast i 10 dagar, sorgen var stor i alla fall. Däremot var det mera glädje när min tredje son, Jan-Åke fick en dotter i Februari i år. Jag har nu 4 barnbarn och de kan inte komma hem ofta nog. De två ~~äxx~~ sönerna är i Malmö och en här i närheten.

Vi läser om USA i tidningarna ibland, om val, om negerproblem om strider i Veitnam. Det är så långt av, ock därför har det inte så stor betydelse som för er. Vi här i Sverige har svårt att förstå att Indokinas folk, som efter år av kamp mot det franska fogdeväldet, inte kan få forma sitt land efter egna uppfattningar i fred för en stormakt som USA.

Det är ett stort hav som skiljer åss åt, men det vore roligt om ett brev kunde leta sig fram ibland.

Med hälsning från Sverige

Gottfrid Fransson

(MY SECOND COUSIN -
VISITED HIM & HIS
WIFE. HE IS NOW
DECEASED)

1-12-87

Flygpost

Herr Bernard Holmkvist
8270 Denver Street
Ventura
Californien
USA